

Rătăcesc

M Horlaci

Te bântui, iubito, chipul tău
e-un lung şirag de litere uitate,
poeme reci
pe albul iernii scrise
în geometria fulgului, un zeu
ne socoteşte visele
furate,
poveşti ce nu au un sfârşit.
Proscrişi suntem
şi nimeni nu-nţelege
a vieţii limbă, poate a greşit
guverantorul care-i peste lege,
dar pentru noi
e limpede cuvântul,
trăirile înalte însoţesc
în fiecare clipă absolutul
şi-n tine iar
o viaţă rătăcesc.